

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrstopne petil vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Št. 54.

V Gorici, v torek dne 6. junija 1909.

Leto XI.

Važen shod v Dornbergu.

V nedeljo, dne 4. t. m., povabil je g. Berce, župan dornberški, župane in druge občinske zastopnike v posvetovanje glede priskrbljenja dobre pitne vode za občine v vipavski dolini. Povabil je tudi dež. poslanca in odbornika prof. I. Berbuč-a, da poroča, kaj se je zgodilo v tem oziru in kako bi se dala tozadevna namera udejestiti.

K posvetovanju so došli skoro vsi povabljeni župani ali njihovi pooblaščenici in drugi starešine, ki se zanimajo za to velevažno zadevo. Prostorna soba v hranilnični hiši, ki je bila za zborovanje odločena, je bila polna udeležencev.

Prof. Berbuč je v daljšem govoru jasno in razločno povedal, kaj se je do sedaj v tem oziru zgodilo. Naglašal je važnost položaja za občine vipavske doline ter resnost tega velevažnega podjetja.

Vsi navzoči so soglasno in z navdušenostjo sprejeli predlog, da se izbere odsek županov, ki morajo to namero po možnosti izvesti ter skrbeti za to, da se ta ideja uresniči.

V odsek so bili izbrani župani iz Dornberga, Sv. Križa, Rihemberka, Šempetra in Prvačine in prof. Berbuč.

Obširno poročilo o tem za vipavsko dolino velevažnem shodu prinesemo kasneje.

Parlamentarni položaj.

Danes se bode na Dunaju skoro gotovo odločilo, ali bo državnozbornsko zasedanje še nekaj dni trajalo, ali pa da se isto odgodi ali zaključiti že koj po današnji seji po izvolitvi v delegacije. Vlada in njene stranke so prišle do prepričanja, da se s silo slovanske obstrukcije nikakor ne da premagati. Baron Bienerth, ki je še pred par dnevi v gosposki zbornici izjavil, da se noče

z nobeno stranko pogajati ter da je minul čas koncesij se je moral premisliti in začel se je hočeš nočeš pogajati. Glavna pomagala sta mu pri tem delu Čeha poljedelski minister Braf in pa češki minister rojak Žaček, pa tudi predsednik poljskega klub Glabinski se trudi, ako bi mogel kaj primešetariti. Vsi ti spravili so se najprej na češke agrarce, katerim ponujajo nekaj gospodarskih koncesij. Zdi se pa, da brez političnih koncesij nikakor ne pojde, kakor tudi da ne pojde brez pogajanja z Jugoslovani, nasproti katerim se je ministerski predsednik dosedaj skrajno prezirljivo vedel. Nekateri nemški listi se sicer nadejajo, da puste češki agrarci v zadnjem hipu Jugoslovane, posebno pa Slovence na cedilu. Posebno se pa vesele raznih pojavov v slovenskih liberalnih listih, med katerimi se najbolj odlikujeta „Slovenski Narod“ in „Narodni Dnevnik“, ki so v tem prav kritičnem momentu vladi priskočili na pomoč s tem, da rujejo proti vsemu, kar dr. Šusteršič, ki igra danes v slovanski opoziciji glavno ulogo, namerava. Ali zdi se, da vladi vsi ti pojavi in pomagači ne bodo nič koristili in da se bo moral baron Bienerth, ako bo hotel spraviti pod streho kak zakonski načrt še v tem zasedanju, ponizati ter se začeti pogajati tudi z dr. Šusteršičem in ne samo z voditeljem čeških agrarcev dr. Udržalom.

Do tega prepričanja so prišli baje tudi na najvišjem mestu, kajti poroča se, da je imel v soboto zvečer ministerski svet dolgo sejo, v kateri je baron Bienerth poročal o zadnji avdijenci, ki jo je imel pri cesarju in ki je trajala nad poldrugo uro. Kakor poročajo listi, je v omenjeni seji baron Bienerth povedal, da mu je cesar izrazil željo, da naj vlada prične pogajanja s „Slovansko Jednoto“ na konkretni podlagi ter da je ministerstvo v sedanji sestavi končalo svojo nalogo z zaključkom sedanjega državnozbornskega zasedanja. Ako se to potrdi in se bode danes slovanska opozicija prepričala, da ima ta vest reelno

podlago, potem je mogoče, da bode že v tem zasedanju sedanji vladi še kaj dovolila. Saj ako izgine s koncem sedanjega državnozbornskega zasedanja ministerstvo v sedanji sestavi s pozorišča, potem je slovanska opozicija dosegla to, kar je nameravala: strmoglavila je namreč ministerstvo, ki je vladalo proti Slovanom na tako grd način, kakor malokatero ministerstvo pred njim. Pa tudi glede italijanskega vseučilišča se vrše med Italijani in Jugoslovani pogajanja. Jutri če ne uže danes bodo namreč Jugoslovani naznanili Italijanom pogoje, pod katerimi bi bili pripravljeni odnehati od nasprotstva proti italijanski pravni fakulteti v Trstu. Da bi uže sedaj prišlo v tem pogledu do kakega sporazuma, je malo upanja, kajti glavne besede pri takem sporazumljenju nimajo italijanski državni poslanci, pač pa jo ima italijanska liberalna stranka v Trstu, ki razpolaga v mestnem svetu z dvetretjinsko večino. In ta stranka je preintrasigentna, kakor da bi hotela ustanavljati v Trstu slovanske ljudske šole, ki tvorijo pri pogajanjih poleg drugih zahtev jednega iz med glavnih pogojev. — Iz vsega tega se vidi torej, da je današnji dan za naš parlament kritičen dan prve vrste in je popolnoma opravičena radovednost vseh onih, ki se pečajo z javnim življenjem, kaj nam ta dan prinese.

Dopisi.

Iz Tomaja. — Dne 29. in 30. junija priredile so gojenke tukajšnjega „Elizabetišča“ veselico z bogatim vsporedom. Da bodo učenke vse točke dobro izvajale, to smo vedeli uže naprej, a da bodo njih dolge uloge v igri „Najdena hči“ tako lepo in ganljivo izvrševale, nismo pričakovali. Videlo se je, da se je vsaka v svojo ulogo uglobila. Žele so zato obilo pohvale. Ako nas je ta igra ganila, nam pa je druga (Kovačev študent) provzročila mnogo smeha. Udeležba je bila na praznik množevilna, drugi dan zaradi zjutranjega

dežja nekoliko slabejša. Ta dan je počastil veselico s svojim obiskom tudi blagor. g. namestniški svetnik A. Rebek z g. soprogo in hčerko. Izvrstno je tudi pel mešani zbor pod vodstvom g. M. Šonca oba dneva.

Avče. Naše „Kat. slov. izobraževalno društvo“ je imelo v nedeljo 27. junija predavanje „O cerkvi in šoli“. Predaval je preč. gosp. dr. J. Srebrnič, za kar se mu odbor najtopleje zahvaljuje. Po predavanju se je vršila revizija društva.

Politični pregled.

Ogrska ministerska kriza.

Cesar je v sprejel v soboto ministerskega predsednika dr. Weckerla ter mu je izrazil željo, naj bi Weckerle še nadalje vodil posle ministerskega predsednika. Dr. Weckerle je naznanil to cesarjevo željo tudi ostalim ministrom, ki so se izrekli, da tudi oni hočejo do jeseni voditi posle svojih resortov. S tem je rešitev ogrske krize odložena na jesen.

Pred grško-turško vojsko.

Turčija nadaljuje z mrzlično naglostjo oboroževanje v Tesaliji. Vele-vlastim je naznanila, da več kot avtonomije Kreti ne dovoli. Krečanski guverner ne sme biti odvisen od grškega kralja. Najmanjši napad na turško suvereniteto povzroči vojsko. Položaj še poostruje poročilo, da so napadli grški vojaki pri Ejlassonu 2000 mohamedancev, ki so šli na žetev v Tesalijo. Sumljivo je tudi obnašanje Bulgarov. Bulgarska je namreč listom prepovedala poročati o vsaki izpremembi čet, o pozvanju pod orožje in o vseh vojaških odredbah.

Iz Soluna poročajo, da je ondotni III. turški armadni zbor že popolnoma pripravljen za akcijo proti Grški. Tudi artiljerija v Monastiru je pripravljena, da lahko takoj odide na Grško.

Junaki.

Šaljiv prizor.

Spisal **Dragotin Vodopivec.**

(Konec.)

Robavs. (Jezno.) Kdo pravi, da ne veva, kaj govoriva?

Količek. Jaz, občinski redar, ki sem zato postavljen, da gledam in pazim za javno varnost v občini. Zato tudi pravim in rečem, da bom tistega Turka ulovil, zvezal, zaprl, in če bo treba tudi obesil!

Robavs. Nikar se ne toliko širokousti, Količek, da se ne boš kesal!

Robota. In loviti ti ga tudi ni treba okoli po vasi! Lahko ga kar tukaj zvežeš in obesiš — saj je tukaj pri krčmarju.

Količek. Kaj praviš? Kje je?

Robota. Ne vem kje je sedaj! Ravnokar je bil tukaj.

Količek. Kdo je bil tukaj?

Robota. Kdo drugi, kakor zamorec! Kmalu bi bil znorel, ko sem ga zagledal.

Količek. (Se ozira prestrašeno okoli.) Kaj res?

Robavs. Ha, ha, prej je rekel, da ga bo zvezal. Zdaj se mu pa hlače od

Količek. Kaj meni? Kdo pravi to? Zakaj pa imam sabljo za pasom? (Sliši se ropot po stopnicah.)

Količek. (Smukne pod mizo.)

Krčmar. (Vstopi.) Kaj pravi strah, Robota? (Zagleda Količka pod mizo, začuden.) Količek! Kaj pa delate pod mizo?

Robota. Mislil je, da prihaja zamorec! Pa se je tako ustrašil, da se je od strahu pod mizo skril.

Količek. (Ki je med tem zlezel iz pod mize.) Gut! Kdo jaz? Kdo pravi to.

Robavs. No, kaj si pa iskal pod mizo?

Količek. To ni tebi čisto nič mari. Alzo, jaz sem občinski redar in imam pravico iti kamor hočem.

Robota. Seveda. Najbrže si mislil, da se je skril kakšen tat pod mizo!

Robavs. Ne vem, kam so občinski možje gledali, ko so izvolili takšnega plašljivca za redarja.

Robota. Ker niso imeli zanj nobenega pripravnejšega dela, so mu dali službo občinskega redarja.

Robota. Kdo je plašlivec, jaz, ki sem bil v vojski na Turškem. Revšeta, mene bodeta zmirjala s plašljivcem, vidva, ki sta skoraj dušo izgubila, ko

stavim, da se jih ne bojim, če jih pride dvajset, ne eden.

Robavs. Še eden, če pride, bo preveč!

Količek. Za tebe, ki nisi za nič, ker te je tvoja stara doma že vsega v strah spravila. Ampak za mene, ga bo še premalo.

Robavs. Kaj tebe briga moja stara? Ti turška sablja zanikerna! Kar hočeš stavim s teboj, da če kje zagledaš ono črno hudobo, ali kaj jaz vem kako se imenuje, ker nima kristjanskega imena, tako boš letel, ne le pod mizo kakor prej, ko je krčmar vstopil, ampak skozi zid, da ne bo ne duha ne sluha več o tebi. Razumeš?

Krčmar. Liter vina še vedno stavim, da Količek ni takšen plašlivec, kakor misliš ti, Robavs. (Gre.)

Količek. Kaj, jaz sem plašlivec? Sto zamorcev naj pride — ne bojim se jih!

Robavs. Kaj sto? Pred ednim boš tekel.

Količek. Vsi bodete prej tekli, kakor jaz!

Robota. (Vstane.) Kaj se prepirata, kateri bo prej tekel pred njim. Oba

vam rečem, fakega strahu nočem več za lep denar doživeti. (Vzame koš v roke.) Sedaj moram iti pogledat še v sosednjo vas. Z Bogom. (Gre.)

Količek. Le pojdi, saj nisi za drugo, kakor da jajca prodajaš.

Robavs. (Vstane.) Jaz moram iti tudi pogledat domov, če so kaj južine skuhal. (Gre do vrat.) Ojej! (Odskoči.) Zamorec gre!

Količek. (Prestrašeno.) Kam gre?

Robavs. O sveta Barbara! Ravno sem gre!

Količek. Ojej! Kaj bo pa zdaj?

Robavs. Skrijmo se! Skrijmo se! (Skoči k skrinji in jo odpre.)

Količek. (Plane pred njim v skrinjo.)

Robavs. Greš ven, ti tutka zelena! (Ga povleče iz skrinje.) Prej si reklo, da se ne bojiš tudi če jih pride dvajset.

Količek. (Hitro.) O ljubi moj Robavsek, vzemi še mene v skrinjo! (Se ga oklene.)

Robavs. Pojdi kamor hočeš! (Ga pahne preč skoči v skrinjo in jo zapre.) **Zamorec.** (Vstopi.)

Količek. Ojej! — Ojej! — Ojej! Pomagajte (Hoče bežati, pade od strahu na tla.)

Iz Bolgarske.

Vlada je izdala ukaz, s katerim strogo prepoveduje priobčevati vesti o gibanju armade, o mobilizaciji in o drugih vojaških odredbah. Brzojavni uradi so dobili v tem oziru potrebna navodila. Kakor se govori, namerava vojna uprava z ozirom pa vladajočo napetost med Turčijo in Grško izvesti delno mobilizacijo, da bi Bolgarska bila pripravljena za vse slučaje, ako bi prišlo do kakega konflikta radi Krete.

Drobne politične vesti.

Bivšega turškega sultana Abdul Hamida baje postavijo pred sodišče. — Papežu v Rimu se je poklonilo posebno turško odposlanstvo, ki mu je naznanilo zasedenje prestola po Mehmedu V. — Na Dunaju je umrl državni poslanec Gregorig. — Škandalozni veleizdajniški proces v Zagrebu je dobil sedaj drugo smer. Trdi se, da je sodni dvor prišel do prepričanja, da ni najti na celem dosedanjem preiskovanju nič veleizdajniške propagande na obtožencih. — Prvi spopad med Grki in Turki je bil dne 3. t. m. Eden Turek je ubit, dva pa ranjena. — Listi pišejo, da so se na črnogorski meji spoprijeli avstrijski in črnogorski vojaki; eden avstrijski vojak je baje mrtev.

Darovi.

Za „Šolski Dom“ je došlo našemu upravništvu: Iv. Bednařik v Gorici in Josip Patek v Gorici darujeta namesto vstopnine k veselici po 1 K.

Domače in razne vesti.

Razstava ročnih del učnih zavodov „Šolskega Doma“ je letos prekosala vse dosedanje. Krasna umetna dela smo videli razstavljeni. V strokovno oceno se danes ne bomo spuščali, to storimo prihodnjič, a to konstatiramo, da je napredek velikansk v vsakem oziru. Vidi se, da so učiteljske moči zavodov „Šolskega Doma“ strokovno dobro podkovane. Rastavo je obiskalo v nedeljo in včeraj mnogo ljudstva; zlasti naše dame so se zelo zanimale za krasna umetna dela. Živahno vrvenje je vladalo ta dva dni v „Šolskem Domu“ in obiskovalci razstave so hodili iz ene v drugo šolsko dvorano. V petih šolskih dvorinah je bilo razstavljenih blago ter vse lepo razvrščeno. Razstavo je obiskalo mnogo odlične gospode. Omenimo naj šolskega svetnika g. Št. Križnič, voditelja goriškega okrajnega glavarstva namestništvenga tajnika g. Gasserja okr. šol. nadzornika g. Finžgarja, itd. Razstavo je posetil tudi državni strokovni učitelj za krojače g. Kunc, ki se je jako laslavno izrazil o res lepem napredku zlasti šole za krojenje in šivanje oblek za ženske in otroke. O ti šoli se je izrazil g. Kunc tako-le: Tako za vse potrebe praktično urejene šole za krojenje in šivanje ženskih in otroških oblek ni v vseh alpskih deželah, ne na Kranjskem, ne na Koroškem, ne na Štajerskem, pa tudi na Tirolskem in na Solnograškem ne. — Pa tudi mnogo laških dam in gospodov, ki se zanimajo za umetna dela je obiskalo razstavo. Vsakdo je zapuščal „Šolski Dom“ s prepričanjem, da so ti zavodi res zavodi prave omike, pravega napredka in da so vredni vse podpore slovenskega naroda. — Odbor „Šolskega Doma“ si šteje lahko čast, da se slovensko meščanstvo tako zanima za delovanje istega, katerega vodijo rodoljubi, katerim je blagor in napredek slovenske dece v mestu nad vse!

Izpiti. — Včeraj so se vršili vsprejemni izpiti za I. razred na tukajšnji c. kr. viši realki. — Učenci pripravljavnice za srednje šole društva „Šolski Dom“ v „Malem Domu“ razen enega so bili vsi sprejeti.

Naši poslanci na delu za ljudstvo. Državna poslanca dr. Gregorčič in Fon sta vložila v sobotni seji državne zbornice predlog za po-

delitev državne podpore kmetovalcem, ki trpijo vsled suše in toče.

Imenovanja v sodni stroki. — Za sodne avskultante so imenovani sodni praktikanti in sicer gg. Josip Rojec za Gorico, Evgen Markovič in Emerik Pepeu za Trst.

Že mnogokrat smo dokazali, da je „Soča“ lažnjiv list. To lastnost je pokazala ta laži-torba tudi te dni s trditvijo, da je „mladi izprijenec“, ki je baje poslal poslancu A. Gabrščeku neko nesramno in surovo pismo, iz Rejec-Capudrove šole. S to lažjo je obrekovala „Soča“ dva slovenska gimnazijska učitelja ter obenem spodkopavala tudi ugled goriške gimnazije. Da bi bila laž verjetnejša, je „Soča“ trdila, da že pozna dotičnega „izprijenca“, in je pisala, da ga bo tudi imenovala. Minulo je že pol meseca — a „Soča“ dozdej še ni objavila imena dotičnega nesrečnega „katoliškega smrkavca“. To je neki „Slovenčev“ dopisnik konstatiral, na kar je sobotna „Soča“ zopet trdila, da ji je ime „tistega izprijenega študenta znano“. Obenem je namignila, da ni še imenovala dotičnika, ker mu noče škodovati. To naj kdo veruje listu, ki je zagrešil že toliko grdih ovadeb! Očividno je, da je „Soča“ združila z lažjo še grdo hinavstvo!

Nam je po tem hrabrem umikanju popolnoma jasno, da „Soči“ ni prav nič znano ime „tistega izprijenega študenta“ in da je tudi v tem slučaju lagala.

Okritje H. Volaričevega spomenika. Odsek za Volaričevo slavnost nam je doposlal ta-le poziv s prošnjo, da ga objavimo: Slavna slovenska društva! Kakor je bilo že naznanjeno v raznih časopisih, praznovala se bode letos v Kobaridu dne 8. septembra lepa slavnost, odkritje spominske plošče in spomenika ranj. H. Volariča. Vse slovensko razumništvo pozna Volariča osebno ali po delih kot nadarjenega, marljivega skladatelja, cel narod pozna in prepeva njegove pesmi; zato pa se ta slavnost ne sme omejiti samo na Kobarid, ampak biti mora odmev celega slovenskega naroda, kakor so njegove skladbe last vsega slovenskega ljudstva. In kedor pozna Volariča kot nadarjenega neumornega skladatelja, njegov oživljajoči društveni duh, njegovo požrtvovalnost in navdušenost za napredek in izomiko svojega naroda, priznati mora, da je to majhno javno priznanje po smrti popolnoma zaslužilo. Najbolj pa to dokazujejo njegova dela, njegove skladbe. Ni sicer dolgo živel in je došel kamor do popolnosti, a vendar nam je podal mnogo v kratki dobi svojega življenja. Malo je skladatelj, katerih bi se pesmi tako udomačile in tako priljubile slovenskemu ljudstvu, in malo je skladatelj, katerih pesmi bi se tako rade in pogosto pele, kakor Volaričeve. Njegove pesmi se prepevajo po celi Sloveniji, pri vseh pevskih zborih, pri vseh veselicah in slavnostih, one so last celega naroda. Zato je pa cela Slovenija dolžna se pridružiti Kobaridu ter dati neko priznanje in počestitev Volaričevemu imenu in njegovim zaslugam in upamo, da slovenski narod to tudi naredi. Vabimo tedaj vljudno vsa cenjena učiteljska in druga društva, vse pevske zборе, da nam pridejo na pomoč ter tako skupno počastimo in oživimo Volaričev spomin. Ona društva pa, katera bi se ne mogla vdeležiti celotno, naj bi se udeležila vsaj po zastopstvu. Prosimo tudi, da bi vsako društvo naznanilo svojo vdeležbo do konca tega meseca „Odseku za Volaričevo slavnost“ v Kobaridu, kakor tudi pesem, katero bi samo želelo peti. Tolminko učiteljsko društvo bo pelo sledeče pesmi: Gospodov dan, Slovan na dan, Pogovor z domom in Ne zveni mi. Splošna želja je pa, da bi veličastno Volaričevo pesem „Slovan na dan“ pela pred odkritjem spomenika skupno vsa vdeležena društva, zato jih tem potom vljudno prosimo, da bi blagovolila vpoštevati našo željo.

Narod, kateri ceni svoje zaslužene moke, dokazuje s tem svojo zavednost, svojo zrelost; zato pa upamo, da bomo imeli čast marsikako cenjeno društvo pozdraviti v Kobaridu. — in Kobarid vas sprejme z največjim veseljem ter se bo vedno s ponosom spominjal tega dneva.

V Kobaridu, dne 4. julija 1909.

Odsek za Volaričevo slavnost.

Dekanijska konferenca duhovščine komenskega in tomajskega dekanata se bo vršila prihodnji četrtek, dne 8. t. m.

Veselica šolskodomске mladine, ki se je vršila, kakor smo uže naznanili v soboto ob 5. uri popoldne in se je ponovila v nedeljo ob isti uri v veliki dvorani „Central“, se je obnesla nad pričakovanje dobro. Nismo se motili, ko smo v zadnji številki rekli, da nam je učiteljski zbor zavodov „Šolskega Doma“ porok, da bomo videli in slišali kaj lepega ta dva dni. — Najprej je samozavestno nastopil in pozdravil v vnešenih besedah mnogobrojno občinstvo učenec pripravljavnice „Malega Doma“ Bogomil Udovič tako-le:

„Slavna gospoda! Prisrčno nas, učence in učenke društva „Šolski Dom“, veseli, da ste nas tudi letos počastili v tako obilnem številu. Hvala vam. Današnjo veselico priredili smo, da vam pokažemo, kaj smo poleg obveznih šolskih predmetov še drugega se naučili, ki nam bodi v razvedrilo in zabavo. Dovolite mi, slavna gospoda! da izrazim na tem mestu zahvalo svojemu vrlemu učiteljstvu, ki nas je poučevalo z jekleno potrpežljivostjo in izredno požrtvovalnostjo. — Srčna hvala tudi vsem Vam, navzočim in nenavzočim, ki podpirate to prekornostno društvo „Šolski Dom“ v Gorici. Posebno zahvalo pa izrekam v imenu vseh učencev in učenk „Šolskega“ in „Malega Doma“ slavnemu društvu „Šolskega Doma“ in njega vrlemu načelnstvu ter mu kličem: Društvo „Šolski Dom“ naj se čedalje razvija in cvete na slavo in čast našega naroda. „Šolski Dom“ naj živi!“

Zastor se je pri drugi točki dvignil in pokazal se nam je na odru velik ženski zbor, ki je pel pod vodstvom g. učitelja Koršiča res lepo četvero-glasen zbor „Pogled v nedolžno oko“. S. Gregorčičevo deklamacijo „Kmetški hiši“ je z jasnim, odločnim glasom in z lepim povdarkom deklamovala Zora Podmenik, gojenka II. tečaja pripravljavnice za žensko izobraževališče. „Dve utvi“, to enoglasno pesem so pele učenke, katere je spremljal na glasovirju voditelj g. Benigar. Kompozicija je lepa ter so jo pevke krasno prednašale. Dvogovor „Prepirka med velikostjo in malenkostjo“, ki je vspel dobro, sta prednašali gojenka I. tečaja pripravljavnice Josipina in obrtnica Manzon, za kar grehvala g. učiteljica Arko. Naslednja točka je bil kuplet „Kofek“, katerega je pela gojenka Podmenik krasno. Veselila se je „Kofeka“, a nesreča je hotela, da ji je slednica s kofekom padla na tla. Žalostna nad to „hudo“ nesrečo je pela otožno, a kmalu se je utolažila ter rekla, da si drugega napravi, ter vesela izginila z odra. Pela je naravnost krasno. Njen čist, zvonk glas je lepo donel po dvorani. V naslednji točki so nastopili mladi telovadci, katere je dresiral učitelj g. Koršič. To je bilo nekaj za občinstvo. Telovadili so gibčno, spretno in precizno. Ploskanju ni hotelo biti ne konca ne kraja. Pod vodstvom voditelja g. Benigarja so pele obrtnice vedno lepo pesem „Slovenskim mladenkam“. Prizor „V šoli“ je bil krasen. G. učitelj Koršič je s to točko pripravil občinstvu lep užitek. Na odru je bila postavljena cela učilnica, kjer je mladi učiteljček moško nastopal v svojem razredu ter pevajoč izpraševal in podučeval učence, kateri so mu tudi pevajoč odgovarjali in potem unisono končali. Občinstvo se je pri tem prizoru imenitno zabavalo. Ženski zbor „Na straži“ z alt solo, katerega so pele gojenke pripravljavnice pod vodstvom g.

učitelja Koršiča je ugajal občinstvu, kar je kazalo viharo ploskanje. Zadnja točka igra „Stara mamica“ uspela je na splošno zadovoljnost prav dobro. G. učiteljica Pavli Makučevi, ki je imela pri poučevanju te igre mnogo truda, iskreno čestitamo! Gospa Mirodolska je bila gojenka VI. razreda Ivanka Strel, Emica, Zora, Rožica in Milka, njene hčere, sta bili učenki VI. razreda Pečenko Lilijska in Skrl Dragica, ter učenki III. razreda Stančič Hinka in Rozman Marija; Jelenova, stara mamica je bila gojenka pripravljavnice I. tečaja Soban, Roza, kuharica pa Čus Olga, gojenka II. tečaja pripravljavnice. G. učnica Makučeva je svoje igralke tako pripravila za to lepo igro, da bolje ni mogla. Vse igralke so bile na svojem mestu ter rešile svojo nalogo častno. — Hvala učiteljskemu osebju za trud. V plačilo naj mu bode zavest, da se je trudilo za sveto narodno stvar, za podkrepitev slovenskega šolstva v Gorici.

Udeležba je bila v soboto velika, v nedeljo pa ogromna. V nedeljo je bila namreč velika dvorana natlačena občinstva, da malokaterikrat tako. Prireditve se je v soboto in v nedeljo udeležilo mnogo odličnih oseb. Tako je n. pr. v nedeljo posetil veselico tudi Nj. Prezvzišenost naš knezonadškoj dr. Frančišek Borgija Sedej, šolski svetnik g. Št. Križnič ter več drugih.

Sploh smo se uverili, da je v vseh slojih slovenskega goriškega prebivalstva, ki je dobre volje, prodrlo nasproti vsem nasprotnim poskusom prepričanje, da so šolski zavodi „Šolskega Doma“ v Gorici in njih napredek in procvit najimunitnejša in najpozitivnejša trdnjava slovenstva v goriškem mestu.

Samo razdiranje. — Pod tem naslovom je priobčil četrtek „Prim. List“ jako umesten članek, v katerem člankar opisuje, da liberalci skušajo podreti, kar naredi naši možje dobrega za naše ljudstvo. Vsem je znano, koliko so se naši možje trudili lanske leto, da bi po ceni preskrbeli našim kmetovalcem seno. To ogromno delo je prevzel deželni odbor nase. „Primorski List“ piše:

Razume se tudi samo ob sebi, da se pri takem podjetju ne more vse gladko izteči. Splošno se pa priznava, da je deželni odbor izvrstno izvršil svojo nalogo. To priznanje izrekajo vladni krogi, pa tudi županstva. In vendar se je našel državni poslanec, Alojzij Štrekelj, ki je to delo javno grajal v državnem zboru. V interpelaciji, ki jo je stavil v zbornici na Dunaju dne 17. junija t. l. in v kateri prosi vladne pomoči za seno tudi za l. 1909, so tudi te-le besede: „Nakup in razdelitev sena naj se ne izvrši po deželnem odboru v Gorici, marveč po okrajnih glavarstvih, ki se sporazumejo z župani, da ne bo dobivalo naše ubogo kmečko prebivalstvo plesnivega in čisto pokvarjenega sena iz podpore, kar se je, žal, v zadnjem času zgodilo.“

Tako zahvalo je dobil deželni odbor! Mnoge občine so upale, da bo vzel tudi letos deželni odbor to zadevo v roke, a sedaj je upanje splavalo po vodi, kajti deželni odbor se pač ne bo silil. Ta napad je izvršil Alojzij Štrekelj brez povoda in edino-le iz mržnje do naših mož, ki sede v deželnem odboru. Kako se more ljudski zastopnik tako spozabiti, da hoče izročiti to zadevo nemškemu in laškemu uradnikom po naših glavarstvih rajši ko od ljudstva izvoljenim poslancem deželnim odbornikom! Ali je policija boljša ko ljudski zastopniki?

Alojzij Štrekelj je se svojo interpelacijo spet le podrl to, kar smo imeli dobrega. Zanimivo je, da je poleg „Soče“ objavil Štrekeljevo interpelacijo tudi „Kmečki glas“, ki caplja za „Sočo“ vselej, ko upa, da bi lahko kaj razdril, kar so naši možje zasnovali.

Ali misli Štrekelj, da so vladi neznani nečedni slučaji, ki so jih povzročili pri senu liberalni matadorji v nie-

govem volivnem okraju? Lansko leto so zavračale nekatere občine, nadražene po teh matadorjih, dobro seno kot plesnivo in pokvarjeno, dočim so je druge občine rade sprejele. Nekateri so vozili po ceni dobljeno seno na tržaški trg, kjer so je dražje prodajali. Drugi so zahtevali celo od ljudstva raznih uslug za seno, ki je je deželni odbor preskrbel. Vse to je Alojziju Štreklju gotovo znano. Znano mu je tudi, da se pri tako velikem podjetju vselej lahko pripeti kaj nevšečnega. Zato je bila njegova interpelacija nevmetna in bo gotovo le škodila kmečkemu ljudstvu. Mi ne vidimo za tako podjetje nobenega organa, ki bi bil za to bolj pripraven kot deželni odbor. Ali misli morda Štrekelj, da se bo vlada posluževala pri razdeljevanju sena znanih trtjonov?...

Tako se kažejo liberalni in „kmečki“ strankarji v vseh dejanjih mojstre v razdiranju.

Ti razdirajo, kar naši možje zidajo. „Soča“ imenuje tako postopanje „delo za volilni okraj“, mi pa je imenujemo razdiranje.

Otvoritev turske železnice se je izvršila včeraj. Pri otvoritvi je prisostvoval tudi naš cesar, ki je v odgovoru na slavnostni pozdrav rekel, da je nova železnica velike važnosti za Trst. Govoril je tudi železniški minister Wrba, ki je tudi povdarjal veliko važnost nava železnice. Te slavnosti se je udeležilo mnogo visokih dostojanstvenikov, državnih poslancev in na tisoče ljudstva.

Goriška podružnica „Društva slov. prof. v Ljubljani“ priredi dne 8. julija t. l. ob 11 h dop. izredni občni zbor pri „Zlatem jelenu“ s sledečim dnevnim redom: 1. Zadnja imenovanja. 2. Slučajnosti.

Kresovi so goreli v nedeljo, na predvečer slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda po naših hribovih in tudi v dolinah.

V pojasnilo. — Gosp. župan štandrezki Andrej Lutman, kot predsednik „Eksportne zadruge“, nas je naprosil, da popravimo dopis „Iz okolice“, katerega smo priobčili v sobotni številki in v katerem je bilo rečeno, da se nekaterim kmetom ni plačevalo krompir po dogovorjeni ceni 12 K za kvintal, ampak po 10½—11 v toliko, da se je dne 17., 18. in 19. junija plačalo vsem kmetom krompir po 12 K za kvintal, kar radevolje popravljamo. Proti ostali vsebini dopisa ni torej ugovora.

Ruski učitelji 45 po številu pridejo jutri dne 7. t. m. na Slovensko in sicer v Trst. Obiščejo baje tudi Gorico.

Tombola društva „Zvezda“, ki se je vršila minulo nedeljo v Sovodnjah, se je izvršilo ob obilni udeležbi ljudstva (do 3000 oseb.) Činkvino je dobil g. Ludvik Špacačan, strojnik v „Narodni Tiskarni“, tombola pa g. Anton Tomšič iz Sovodenj.

Brzovlak povozil dečka. — Dne 3. t. m. ob 7¼ zvečer se je pripetila v Sežani huda nesreča. Ekspresni vlak, ki vozi iz Trsta na Dunaj je povozil 8 letnega dečka. Dečku je odrezalo noge in ga vsega zmečkalo. Deček je bil hipoma mrtev. Komisija je konstatirala le smrt. Ako bi bile zapore z mrežo obdane, bi se ne pripetila ta nesreča. A južna železnica varči pri malenkostih — in nesreče se množijo.

Novo vrsto strupenih gob, ki so bile do sedaj še neznane, so zasledili na Krasu. Največ jih je v štanjski okolici. V teh gobah so dobile nenadno naravnega sovražnika kobilice, katere napravljajo letos, kakor že znano, ondotnim kmetovalcem ogromno škodo. Ta goba uničuje namreč kobilice ravno tako, kakor že znana strupena goba „Empusa museae“ jeseni muhe. Name ravajo jo v od pomoč kmetijstvu umetno razširiti in razmnožiti po celem Krasu.

Bralno društvo v Šempasu priredi dne 11. t. m. s sodelovanjem raznih sosednih društev veliko veselico na prostom. Na vstopnem dopis iz...

cija, srečkanje in zabava z godbo. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Ajdovski štrajk traja dalje. Staykujoči upajo na zmago.

Novo vojno ladjo „Radetzky“ so spustili na morje v soboto zjutraj v Trstu ob velikanski udeležbi ljudstva. Ladji je kumovala soproga prestolonaslednika nadvojvoda Franca Ferdinanda, kneginja Hohenberg, ki je prišla s prestolonaslednikom v Trst. Pri slavnosti so bili navzoči visoki dostojanstveniki, minister Haerdtl, poveljnik vojne mornarice s kontreamirali, korni poveljnik Potiorek, atašaji raznih velevladi itd. Po navadnih ceremonijah, ki so ob takih prilikah v navadi je kneginja Hohenberg pritiskala na električni gumb in steklenica šampanjca se je razpočila. Nato je spregovorila: Na Najvišje povelje te krstim „Radetzky“. Pritisnila je sedaj na drug električni gumb ter rekla: „Zdrči v morje in sreča bodi s teboj na vseh tvojih potih“. Sedaj se je kolosalna ladja začela naprej pomikati ter se z naglico zagnala na morje kakih 200 metrov daleč med gromenjem topov, sviranjem godb ter „Hurra“-klicem nepregledne množice. — Nova ladja bo nosila 14.000 tonelat; dolga je 130 metrov, široka ob vodni črti 24.50 metrov. Stroja ladije imata 20.000 konjskih moči. Hitrost 20.5 morskih milj na uro. Oborožena bo s 4 topovi kalibra 30.5 cm, 28 topovi od 24 cm, 20 od 10 cm, 6 od 7 cm in dvema mitraljezama.

Nové poštne spremnice izda poštno ravnateljstvo 15. julija. Imele bodo natisnjeno znamko za 60 v, in so namenjene za male poštne pošiljke.

Selitev v Ameriko preko Trsta 1. 1908. — V letu 1908 so se od velikega števila izseljencev poslužili parobrodne črte Trst-Amerika samo 5903 izseljenci. To število je zelo malo, če se primerja s številom pasažirjev v minolih dveh letih. Leta 1906 se jih je namreč prepeljalo nad 18 tisoč, leta 1907 pa nad 21 tisoč. Največ izseljencev je bilo iz Galicije in Dalmacije. Kako slabo kaže sedaj za izseljence v Ameriki, priča malo število izseljencev, na drugi strani pa veliko število takih, ki se vračajo iz Amerike domov. Leta 1908 se je vrnilo iz Amerike preko Trsta nad 29 tisoč izseljencev, v prejšnjih letih pa komaj nekaj nad sedem tisoč.

Zahvala. — Odbor društva „Zvezda“ v Sovodnjah-Rubijah se tem potom iskreno zahvaljuje sl. občinstvu, ki je v tako ogromnem številu posetilo našo prireditev. Zahvalo izreka g. dobitelju činkvine za darovanih 5 K društvu v korist, enako dobitelju tombole, ki je daroval 1 K.

Sovodnje-Rubije, 5. jul. 1909.

Odbor „Zvezde“.

Drobfinice.

Drobne vesti. V Inomostu bodo začeli graditi na jesen novo vseučiliško poslopje. — V Velikovcu je skočil pes pred konja, katerega je vodil posestnik Lavre. Konj se je splašil, in mož z vozom se je zaletel v izložno stekleno okno, isto razbil ter se sam smrtno ranil tako, da je umrl. Enako je umrl njegov hlapec, ki je ravno tako nesrečno padel z voza v stekleno okno. — V Karlovcih so prejeli tolpo ciganov, ki so ukradli tri deklice, jih pohabili in strahovito mučili. Eni so iztaknili oko, drugi zlomili hrbtenico itd. — V Pragi je začela te dni zdraviti doktorica Machova. To je prvi ženski zdravnik v Pragi.

Denar, ki se je nabiral za po potresu ponesrečene Mesince skoraj po celem izobraženem svetu in katerega se je nabralo mnogo milijonov je prišel v roke takim ljudem, ki so ga pobasali v svoje žepe in tako obogatili z žulji tudi mnogih revežev, ki so si marsikateri krajcar od ust odtrgali in ga darovali

silovitega potresa. Sedaj prihajajo na dan razne umazanosti pri razdeljevanju tega darovanega denarja. Nekemu umazanemu špekulantu je bila v oskrbo izročena po potresu ponesrečena plemenitaška rodbina. Ta brezsrčnež je napravil trikrat račun za oskrbo te rodbine na dotični odbor, a vsakikrat pod drugim imenom tako, da je dobil trikratno plačilo. Temu človeku so izročili tudi 13.000 K, kateri znesek se je nabral v Avstriji. Kupiti bi imel za ta znesek stradajočim živila, a je denar pobasal.

— Pod razvalinami so našli mnogo dragocenosti, pa tudi denarja. Skupno se je cenilo nad 100 milijonov lir. Vojaki, ki so denar izkopavali, so ga izročili vojaškemu poveljstvu, ki je zamen čakalo ukaza vlade iz Rima, kako naj se ta denar porabi. Konečno so ta denar spravili po raznih shrambah v mestu brez zadostnega varstva. Denar je ves raztrošen. Zmešnjava je velika. Sedaj se oglašajo lastniki izkopanega denarja, kateri zagotavljajo, da ta in ta denar ali dragocenost je njih lastnina, a se jim ne more verjeti. Nihče ne ve, koliko denarja se je pokradlo. Na milijone in milijone so odnesli razni uzmoviči. Ako se pomisli, da celo z nabranimi prispevki za žrtve se tako postopa, si lahko predstavljamo, kako se je postopalo pri izkopavanju v Mesini. — Skoroda škoda za vsak vinar, ki smo ga dali sicer z dobrim namenom, a je prišel v roke raznim pijavkam. To je mogoče le v Italiji!

Dunajski tramvaj je imel v minulem letu velikanski promet, ki je razviden iz števil uradnega poročila. Vse linije dunajskega tramvaja merijo dolžino 189.3 kilometrov, to je prav tako daleč, kakor iz Dunaja v Linc. Vsi vozovi so prevozili v enem letu 69 milijonov kilometrov, to je za 6 in pol mil. več nego v prejšnjem letu. Dunajski tramvaj ima 1056 motornih in 998 priprežnih voz, ob koncu leta pa so jih naročili še 150 novih. — Kako ogromno število ljudi se je prepeljalo z dunajskim tramvajem, kaže samo ta podatek: Na praznik vseh svetnikov so prevozili vsi vozovi 830 tisoč ljudi. Ta dan je vozilo vsako uro 200 voz na eni sami črti, sprevodnikov pa je bilo ta dan v službi okoli 5030. Dasi se več vozi, kakor nekdanj, se vendar pripeti vedno manj nesreč. V minotem letu se je pripetilo samo še 913 nezgod, kar znači veliko zboljšanje v primeri s prejšnjim letom, ko je znašalo število nesreč 1367. — Koliko zaslužijo ubogi ljudje pri dunajskem tramvaju, povedo sledeče številke: vsem uradnikom, poduradnikom, uradnicam, sprevodnikom in voznikom se je izplačalo 14 milijonov kron, polovica tega samo sprevodnikom in voznikom. Računi kažejo čistega dobička nad tri milijone kron; od teh se je izročilo dva in pol milijona občini na razpolago, ostalo je pa šlo na amortizacijo dolga.

Le oni ne mara tistenin, ki ni še „PEKATET“ okusil!

Loterijske številke.

3. julija.

Trst	13	81	21	4	40
Linc	76	52	15	50	31

Ugodna prilika.

Proda se dobro ohranjen skoraj nov „gramofon“ po jako nizki ceni. Več se izv v gostilni na „G r a d u“ v Kanalu.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudeznega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivec to zapazil. Prašek „COZA“ učinkuje čudovito, tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in rotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo zdravljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramote in ponižanja, da iz takih oseb je celo napravil čvrste, močne in vsakega dela zmožne ljudi. Ta prašek je že marsikatera mladica spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam.

Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalam, in en vzorec. Dopolnjuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane London 257 (Anglija)

Na pisma je djati znamko 25, na dopisnice za 10 stotink

Anton Kuštrin,
trgovca v Gorici
Gospeska ulica št. 25

prilagoja častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svoje trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Perolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljinsveče prve in druge vrste, amreč ob 1/2 kilain od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdifevega mlna iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori
na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Čudovito niske cene
dvokoles, šiv. strojev, vsakovrstnih gramofonov za gostilne,

kakor tudi različnih najnovejših plošč, izvršujejo setudi vse poprave

Pri Batjel-u
GORICA Stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. — Novi slovenski ceniki franko.

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica della Croce št. 8 (poprej v Kopačevi hiši)

se toplo priporoča za vsa stavbena in garanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek,
naslednik Karola Čufer

prilagoja se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vltrijol, polivalnike za vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d.

— Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela. —
Izgotovljeno pohištvo lastnega izdelka priprosto in fino se dobi pri

Anton Černigoj - Gorica.

Tržaška ulica 18.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril v hotelu „Pri zlatem jelenu“

zobozdravniški atelier.

Ordinira se:

od 9. ure zj. do 12. dop. in od 2. ure do 5. popoldne.

Dr. Ivan Eržen.
zobozdravnik.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

POZOR!

Edini specialist - optik

J. Primožič

Gorica na Kornu št. 13,

priporoča svojo bogato zalogo optičnih predmetov kakor: raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh števkih, (Bergkristal), leče itd. vse le po zdravniških predpisih.

Velika izber: barometrov, toplomerov, zdravniških toplomerov, kukal za lovce in hribolazce, vage za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopov ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.

Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah, — Cena blagu konkurenčna.

Na željo se pošilja blago tudi na dom. Za mnogobrojna naročila se toplo priporoča

J. Primožič, optik.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav.

Pristni kranjski

lanenoljnati firnež

Oljnate barve

v posodicah po 1/2, 1 kg kakor tudi v večjih posodah.

Fasadne barve

za hše, po v. orcu.

Slikarski vzorci

— in papir za vzorce. —

Laki

pristni angleški za vozove, za pohištva in za pode.

Steklarski klej

(kit) priznано in strokovno preizkušeno najboljši.

Karbolinej prve vrste

M A V E C (gips)

za podobanje in za stavbe.

Čopiči

domačega izdelka za zidarje in za vsa obrt

priporoča

Adolf Hauptmann
v Ljubljani

Prva krajska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

Zahtevajte cenike!

Hotel in restavracija

pri „TREH KRONAH“

toči pristno plzensko pivo, steinfeldsko pivo trvdke Reininghaus. marčno pivo. Točijo se tudi izborna brisaka in furlanska vina ter kraški teran. Izvrstna italijanska in nemška kuhinja. Cene zmerne.

Postrežba skrbna in točna.

Ferdinand Baumgarten.

Naznanilo.

Manufakturna trgovina **IVAN MARCUZZI** (dediči) se preseli s 3. junijem t. l.

na TRAVNIK (Piazza Grande) št. 16.

Ob enem naznanja cenj. odjemalcem, da s 3. junijem do 30. junija bo razprodajal vse svoje blago ki se sedaj nahaja na **TRAVNIKU (Piazza Grande) št. 24** s 30% do 50% popusta.

IVAN KRAVOS

na Kornu št. 11. **GORICA** na Kornu št. 11.

Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denarnice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleselne in kočje.

Popravila se izvršujejo točno. — **CENE ZMERNE.**

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

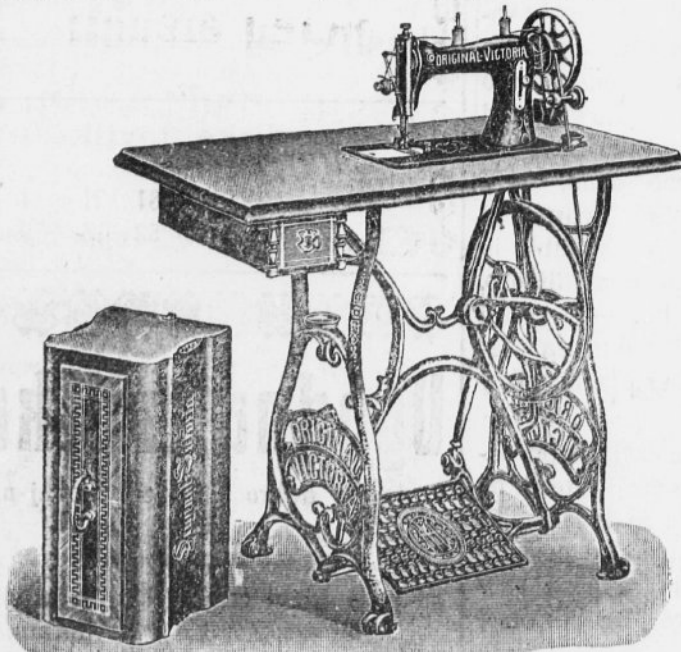
srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trvdki,

